Oravecz Imre

Ókontri

PRÓZA - LXI. évfolyam, 4. szám, 2017. január 27.

A tengely most is elforgott, de aztán a hornyozat hirtelen megfogta a zsákot, és rácsavarta a kezére. Ki akarta belőle rántani, de a zsák nem engedte, csavarta magával. Reccsenést hallott, és iszonyatos fájdalmat érzett, aztán semmit. Elsötétült előtte minden. És amikor pár pillanat múlva magához tért, a földön feküdt, és nem volt jobb keze.

A részesek nyomott hangulatban ebédeltek, és a szokásos időnél jóval később, mert megvárták, amíg Kankót elviszi a mentő. Cigány volt, a banda szemében nem teljes értékű ember, mégis sajnálták, hogy ilyen fiatalon nyomorék lett, és nemhogy nem zsákol, de semmilyen munkát nem végezhet többé, amihez két kéz kell. Mindamellett nehezteltek is rá, mondván, hogy magának kereste, miért volt olyan hülye, hogy megfogta azt a tengelyt.

Steve-et is megviselte az eset. Olyannyira, hogy nem is akart aznap tovább csépeltetni. Aztán mégis újra indultak, mert a bandagazda kijelentette, hogy nem akar egy nyavalyás cigány miatt fél napot veszíteni, gyászolni, mikor meg se halt, de ha meg is halt volna, akkor se lenne érte kár, mert van még a fajtájából elég.

Kankóval már Egerbe ért a mentő, de még egyszer le kellett állniuk miatta. Alighogy elfogyott a csűrben az árpa, és kihúzattak a szérűre, megjöttek a csendőrök. Kihallgattak mindenkit, de főként a zsákosokat, akik munkájukból kifolyólag legközelebb tartózkodtak a traktorhoz. Mind azt vallották, hogy nem láttak semmit. Csak hallották, hogy jajgat valaki a traktornál, és amikor oda mentek, a gyerek már a földön feküdt, és hiányzott a fél karja. Egyikük, Berta Aladár ugyan nem mondott igazat, mert igenis megfigyelte, hogy Tatlanko előtte félrehívta Kankót, de megbeszélték, hogy összetartás van, és mindenki ugyanazt mondja. Az őrmester közölte, hogy kihallgatják majd a cigányt is, de minden jel arra vall, hogy baleset volt, és maga okozta, gondatlanságból. Ez került a jegyzőkönyvbe is, amelyet a bandagazdával és Steve-vel írattak alá. Úgyhogy a délután Kankó jegyében telt el, és estig már nem sokat végeztek, a kinti veretni való zöme másnapra és harmadnapra maradt.